یادداشت

راه رفته نفوذ

سیناعلامه

طرح جدید مجلس تحت عنوان «مقابله با نفوذ»، خبر از ادامه‌دادن راهی می‌دهد که تا به امروز طی کرده‌ایم و ما را به وضعیت فعلی کشانده است. در سرتاسر این طرح یک عبارت بسیار به چشم می‌خورد: «دریافت مجوز از وزارت اطلاعات یا خارجه». تا همین امروز هم بخش درخور توجهی از سیستم اداری و دانشگاهی کشور برای خردترین انتصابات خود معطل استعلامات بوده؛ اگر این شیوه قرار بود مانع نفوذ دشمن شود، پس وضعیت امروز نشانه چیست؟
چرا نمایندگان مجلس به‌جای اصرار بر مسیری که کشور را به این نقطه رسانده است، به دنبال پاسخ‌گوکردن نهادهای مسئول نمی‌روند؟ مگر وظیفه مجلس چیزی جز این است؟ چرا همیشه متهم ردیف اول نمایندگان مجلس روزنامه‌نگاران، دانشگاهیان و هنرمندان هستند؟ چرا در نسخه‌های تقنینی مجلس، همیشه این جامعه مدنی است که نقش متهم را بازی می‌کند؟ از این حرف‌های تکراری که بگذریم، می‌خواهم این طرح را در چهار بخش به زیر تیغ نقد بکشانم.
یکم. این طرح در مخالفت اساسی و آشکار با اصول قانون اساسی و به‌ویژه اصل نهم قانون اساسی قرار دارد که آشکارا تصریح می‌کند: «در جمهوری اسلامی ایران آزادی و استقلال و وحدت و تمامیت ارضی کشور از یکدیگر تفکیک‌ناپذیرند» و در ادامه بیان می‌کند که «هیچ مقامی حق ندارد به نام حفظ استقلال و تمامیت ارضی کشور، آزادی‌های مشروع را هرچند با وضع قوانین و مقررات سلب کند». نمایندگان مجلس که مدام سنگ قانون را به سینه می‌زنند، از اصول قانون اساسی به‌خصوص اصل یادشده بی‌اطلاع هستند؟ یا اینکه به تعبیر کلام‌الله مجید، أفَتؤمنون ببعض الکتاب و تکفرون ببعض؟ این طرح با بیان عباراتی همچون «هر نهاد غیرایرانی» و «هر تشکل»، عملا تمامی آزادی‌های مشروع جامعه ایران را هدف قرار داده و حتی به همکاری‌های علمی نیز رحم نکرده است.
دوم. همان‌طور که در آغاز گفتم، این طرح ادامه همان راهی است که تا به امروز طی کرده‌ایم. تجربه جنگ‌های ۱۲روزه و ۴۰روزه همگی بر این حقیقت صحه گذاشته‌اند که نفوذ در لایه‌های بالا شکل گرفته، نه در لایه‌های پایین و جامعه مدنی که این طرح تیغ خود را علیه این بخش از نخبگان جامعه تیز کرده‌اند. اگر بنا را بر درس‌گرفتن از حوادث گذشته بگذاریم، آشکار است که دشمن صهیونیستی در تلاش جدی برای افزایش شکاف دولت-ملت است و ناگفته پیداست که چنین طرح‌های شتاب‌زده‌ای، چه تأثیر منفی‌ای می‌تواند در جامعه بگذارد. باز هم تأکید می‌کنم که این راه، راهی است امتحان‌شده. شاید درس درست از دو جنگ گذشته، این باشد که اتفاقا برخلاف این طرح، باید نیروهای مسئول را محدود به وظایف ذاتی خود کرد، نه اینکه تمامی اقدامات جامعه را خطری امنیتی تصور کنیم و ۹۰ میلیون ایرانی را تحت نظارت ببریم.
سوم. نظام اداری کشور همین امروز هم بی‌اندازه فرسوده و متورم است؛ بارکردن این طرح بر دوش این نظام نحیف، در صورت تبدیل طرح به قانون، موجب مواجه‌شدن نظام اداری کشور با هزاران درخواست اخذ مجوز خواهد شد که نتیجه‌ای جز فرسودگی بیش از پیش نظام اداری کشور ندارد و در نهایت پس از آن دیگر توانایی پاسخ‌گویی به نیازهای اساسی جامعه و اجرای وظایف ذاتی خود را نخواهد داشت.
چهارم. با توجه به اینکه این طرح حتی ارتباط‌ها و بورسیه‌های دانشگاهی را نیز هدف قرار داده است، در صورت اجرائی‌شدن، با مهاجرت چندین‌برابری نخبگان از کشور مواجه خواهیم شد. همچنین با حصار خطرناکی که این طرح به دور دانشگاهیان کشور می‌کشد، موجب ایزوله‌شدن دانشگاه‌های کشور خواهد شد و به تبع آن شاهد تنزل روز به روز رتبه علمی کشور خواهیم بود؛ هرچند امروز هم به‌هیچ‌وجه در شرایط مطلوبی به سر نمی‌بریم. در نهایت، کاملا آشکار و واضح است که در صورت تبدیل‌شدن این طرح به قانون و اجرا و ابلاغ آن به دستگاه‌های اجرائی، شاهد اجراشدن قانونی خواهیم بود که اسباب یک جدال اجتماعی نرم در زیر پوست جامعه ایران را فراهم خواهد کرد و موریانه‌وار دانش، تخصص و آزادی را در جامعه از بین خواهد برد.

کاهش حضور آمریکا و انتخابات فرانسه، آینده انسجام نظامی اروپا را با چالش روبه‌رو کرده است

کابوس تازه ناتو

شرق: انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه به نگرانی تازه ناتو تبدیل شده است. درحالی‌که آمریکای ترامپ حضور نظامی خود در اروپا را کاهش می‌دهد و این ائتلاف از ورود مستقیم به جنگ ایران پرهیز دارد، پیروزی نامزدهای منتقد ناتو می‌تواند یکی از مهم‌ترین ستون‌های نظامی اروپا را متزلزل کند. هشت ماه مانده به انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه، نگرانی در مقر ناتو دیگر صرفا درباره نتیجه یک رقابت داخلی نیست. نظرسنجی‌های اخیر نشان می‌دهند حدود نیمی از رأی‌دهندگان فرانسوی از نامزدهای تندروی چپ و راست حمایت می‌کنند که هر دو، هرچند با نسخه‌هایی متفاوت، رابطه پاریس با پیمان آتلانتیک شمالی را زیر سؤال برده‌اند. در زمانی که واشینگتن حضور نظامی خود در اروپا را کاهش می‌دهد و دولت‌های اروپایی برای بازسازی توان دفاعی خود عجله دارند، فاصله‌گرفتن فرانسه می‌تواند شکافی ایجاد کند که جبران آن آسان نیست. مارین لوپن از حزب اجتماع ملی خواهان خروج فرانسه از ساختار فرماندهی یکپارچه ناتو است. ژان‌لوک ملانشون، رهبر چپ رادیکال، حتی یک گام جلوتر رفته و از خروج کامل فرانسه از ناتو سخن گفته است. هنوز معلوم نیست هیچ‌کدام در نهایت به الیزه برسند یا در صورت پیروزی همان مواضع انتخاباتی را اجرا کنند، اما پولیتیکو در گزارشی از فضای درون ائتلاف نوشته احتمال چنین تغییری، دیگر سناریویی دور از ذهن تلقی نمی‌شود. یک دیپلمات ناتو گفته است: «از آن انتخابات می‌ترسم». دلیل نگرانی فقط اندازه ارتش فرانسه نیست؛ این کشور تنها قدرت هسته‌ای اتحادیه اروپا، یکی از معدود ارتش‌های اروپایی با قابلیت عملیات فرامرزی گسترده و صاحب مجموعه‌ای از توانایی‌های دریایی، اطلاعاتی و فضایی است که در ساختار دفاعی اروپا به‌سادگی جایگزین نمی‌شوند. جیمی شی، پژوهشگر ارشد دفاعی اندیشکده فرندز آو یوروپ و سخنگوی پیشین ناتو، مسئله را از زاویه دیگری می‌بیند. به گفته او، درست زمانی که حضور آمریکا در اروپا کمتر می‌شود، آخرین چیزی که ناتو نیاز دارد فاصله‌گرفتن یک قدرت بزرگ اروپایی است. هدف فعلی ائتلاف این است که اروپایی‌ها سهم بیشتری از بار دفاعی را بر عهده بگیرند؛ خروج یا عقب‌نشینی فرانسه درست در جهت مخالف این نیاز حرکت می‌کند.

احیای خاطره دوگل

فرانسه پیش‌تر چنین مسیری را رفته است. شارل دوگل، رئیس‌جمهور وقت فرانسه، در سال ۱۹۶۶ مشارکت کشورش در ساختار نظامی یکپارچه ناتو را پایان داد. استدلال او حفظ استقلال و حاکمیت راهبردی فرانسه بود. حدود ۲۶ هزار نیروی وابسته به ناتو مجبور به ترک خاک فرانسه شدند و مقر ائتلاف نیز به بلژیک منتقل شد. پاریس تا سال ۲۰۰۹ و دوران نیکولا سارکوزی به ساختار فرماندهی یکپارچه بازنگشت. این سابقه تاریخی باعث می‌شود تهدید امروز لوپن کاملا نمادین تلقی نشود. او اواخر ماه می بار دیگر گفت فرانسه باید فرماندهی یکپارچه را ترک کند و براساس گزارش پولیتیکو، همین موضع را در جلسه‌ای غیرعلنی با یکی از فرماندهان ارشد ارتش فرانسه نیز مطرح کرده است. گفته می‌شود او همچنین بر ضرورت ازسرگیری تماس با روسیه در آینده تأکید داشته است. ملانشون موضع سخت‌تری دارد؛ او آمریکا را دارای سیاستی «آشکارا خصمانه» توصیف کرده و در ژوئن گفته است باقی‌ماندن فرانسه در ناتو دیگر قابل توجیه نیست. قرارگرفتن مخالفت با ناتو در دو سوی طیف سیاسی فرانسه اهمیت دارد؛ این بحث دیگر محدود به یک اردوگاه نیست و بر سنت دیرینه‌ای در سیاست فرانسه تکیه دارد که استقلال راهبردی از واشینگتن را بخشی از هویت ملی می‌بیند. با این حال، جامعه فرانسه نیز یکدست نیست. براساس نظرسنجی داخلی ناتو، ۵۴ درصد فرانسوی‌ها گفته‌اند در صورت رأی‌گیری خواهان ماندن کشورشان در ناتو هستند. این رقم اما دومین میزان پایین حمایت میان ۳۲ عضو ائتلاف است؛ فقط مونته‌نگرو حمایت کمتری نشان داده است.

پاریس چه چیزی از ناتو می‌گیرد

خروج از فرماندهی یکپارچه با خروج کامل از ناتو یکی نیست. میشل یاکولف، سپهبد فرانسوی و معاون پیشین رئیس ستاد در مقر نظامی ناتو، می‌گوید رئیس‌جمهور فرانسه از نظر حقوقی می‌تواند خروج از ساختار فرماندهی را بدون رأی پارلمان آغاز کند. شرط یک‌ساله خروج در پیمان ناتو مربوط به ترک خود ائتلاف سیاسی است، نه الزاما کنارگذاشتن ساختار فرماندهی نظامی.
اجرای عملی چنین تصمیمی احتمالا حدود یک سال زمان می‌برد. نزدیک به هزار افسر فرانسوی که به‌طور دائم در ساختار ناتو حضور دارند باید خارج شوند و پاریس برای ادامه هماهنگی با ائتلاف به یک سازوکار رابط تازه نیاز خواهد داشت؛ الگویی شبیه چیزی که پس از تصمیم دوگل ایجاد شد.
اما ناتوی امروز با ناتوی ۱۹۶۶ تفاوت دارد. نگرانی اصلی درباره آینده گروه رزمی تحت فرمان فرانسه در رومانی با حدود هزارو ۲۰۰ نیرو، همکاری غیررسمی هسته‌ای پاریس با ائتلاف و مجموعه‌ای از قابلیت‌های تخصصی است که دیگر اعضا به آنها وابسته‌اند. فرانسه تنها ناو هواپیمابر هسته‌ای اروپا را در اختیار دارد، ناوگان آبی-خاکی شامل شناورهای کلاس میسترال دارد و ماهواره‌های اطلاعاتی «سرس» بخشی از توان جمع‌آوری اطلاعات اروپا را تأمین می‌کنند. یاکولف می‌گوید نیروی دریایی فرانسه قادر است حدود ۶۵ درصد ناوگان خود را برای عملیات آماده نگه دارد؛ نسبتی که حتی از آمریکا بالاتر است. فرانسه همچنین حدود ۱۰ درصد از بودجه عملیاتی سالانه ۵.۳ میلیارد یورویی ناتو را تأمین می‌کند. به تعبیر او، فرانسه پس از آمریکا هنوز یکی از تأثیرگذارترین قدرت‌های نظامی ائتلاف است. هزینه اما یک‌طرفه نیست؛ خروج از فرماندهی یکپارچه برای خود فرانسه نیز بهایی دارد. پاریس کرسی سیاسی خود را حفظ خواهد کرد و همچنان درباره تصمیم‌های کلان ازجمله فعال‌شدن ماده دفاع جمعی، رأی خواهد داشت، اما بخش بزرگی از طرح‌های نظامی پیش از رسیدن به سطح سیاسی در ساختارهای فرماندهی شکل می‌گیرند. کشوری که خارج از این شبکه باشد، در عمل در بسیاری موارد با بسته‌ای آماده روبه‌رو می‌شود که باید آن را بپذیرد یا رد کند. فرانسه همچنین سمت‌های مهمی را از دست خواهد داد؛ ازجمله فرماندهی عالی تحول ناتو، سمت معاون فرمانده در مقر هوایی ائتلاف و ریاست ستاد پایگاه برونسوم در هلند. اگر تبادل اطلاعات نیز محدود شود، هزینه فقط کاهش نفوذ سیاسی نخواهد بود و دسترسی فرانسه به بخشی از تصویری که شبکه اطلاعاتی ناتو از محیط امنیتی اروپا می‌سازد، دشوارتر می‌شود.

هرمز؛ همکاری بدون پرچم ناتو

هم‌زمان با این نگرانی در اروپا، تحولات خاورمیانه یک نمونه دیگر از احتیاط ائتلاف را نشان می‌دهد. ژنرال الکسوس گرینکویچ، فرمانده عالی ناتو، یک ویدئوکنفرانس میان رؤسای ستاد کشورهای علاقه‌مند برگزار کرد تا درباره مشارکت احتمالی آنها در تأمین آزادی کشتیرانی در تنگه هرمز گفت‌وگو شود؛ اما سخنگوی او بر یک جمله تأکید کرده است: «این مأموریت ناتو نیست».
رویترز گزارش داده که کشورهای عضو از ورود مستقیم ائتلاف به جنگ ایران پرهیز کرده‌اند و ترجیح داده‌اند هر اقدامی برای بازگشایی هرمز بیرون از ساختار رسمی ناتو انجام شود. تنگه‌ای که پیش از فوریه حدود یک‌پنجم نفت معامله‌شده جهان از آن عبور می‌کرد، اکنون به یکی از مهم‌ترین گره‌های امنیتی و اقتصادی جنگ تبدیل شده است. فرانسه و بریتانیا می‌کوشند ائتلافی متشکل از حدود ۱۲ کشور برای تضمین عبور امن کشتی‌ها پس از کاهش تنش یا پایان جنگ تشکیل دهند. هر ترتیبی در بلندمدت البته بدون موافقت ایران دشوار خواهد بود. نکته مهم برای ناتو این است که حتی در این پرونده نیز نقش آن بیشتر «تسهیل‌کننده» است تا بازیگر مستقیم نظامی. همین موضوع، تناقض ظاهری جالبی ایجاد می‌کند. فرانسه‌ای که ممکن است رئیس‌جمهور آینده‌اش خواهان فاصله‌گرفتن از ساختار فرماندهی ناتو باشد، هم‌زمان یکی از کشورهای اصلی در تلاش برای سازمان‌دادن واکنش اروپایی به بحران هرمز است. یعنی مسئله فقط این نیست که اروپا می‌خواهد یا نمی‌خواهد نقش امنیتی بیشتری داشته باشد؛ پرسش این است که این نقش درون ناتو، کنار ناتو یا خارج از آن تعریف خواهد شد.

حمله خونین روسیه به «کریفی‌ریه»، فشار اوکراین بر متحدان را افزایش داده است

آزمون تازه حامیان کی‌یف

حمله مرگبار روسیه به یک مرکز خرید در کریفی‌ریه در اوکراین، علاوه بر کشته و زخمی‌کردن ده‌ها غیرنظامی، فشار کی‌یف بر متحدان غربی را افزایش داده است؛ در آستانه نشست تازه حامیان اوکراین، زلنسکی اکنون خواهان فشار واقعی‌تر بر مسکو و تقویت دفاع هوایی است. پهپاد روسی روز جمعه به یک مرکز خرید شلوغ اصابت کرد و ۱۵ نفر را کشت. نیروهای امدادی هنوز مشغول کمک به مجروحان بودند که حدود نیم‌ساعت بعد پهپاد دوم به سقف ساختمان برخورد کرد؛ حمله‌ای که زلنسکی آن را تلاشی برای هدف قراردادن امدادگران توصیف کرد. خدمات اضطراری اوکراین اعلام کرد در مجموع ۱۳۰ نفر زخمی شده‌اند که ۲۳ نفر آنها کودک هستند. کریفی‌ریه حدود ۶۰ کیلومتر با خط مقدم فاصله دارد و در طول جنگ بارها هدف حملات روسیه قرار گرفته است. اما اهمیت این حمله فقط به شمار قربانیان محدود نمی‌شود. حملات روسیه به شهرهای اوکراین در ماه‌های اخیر شدت گرفته و سازمان ملل گزارش داده تلفات غیرنظامیان در سال ۲۰۲۶ به بالاترین سطح از ماه‌های نخست جنگ رسیده است. زلنسکی حمله به مرکز خرید را «کاملا بدبینانه و نفرت‌انگیز» خواند و گفت جهان باید با «فشار واقعی بر متجاوز» پاسخ دهد. تعبیر او روشن بود: برای رسیدن به صلح، روسیه باید با هزینه واقعی رفتار خود روبه‌رو شود. این پیام از همان ساعات نخست پس از حمله، از سطح محکومیت یک عملیات نظامی فراتر رفت و به درخواست تازه‌ای از متحدان برای تشدید حمایت از اوکراین تبدیل شد. زمان حمله نیز برای کی‌یف اهمیت سیاسی دارد. متحدان اوکراین قرار است دوشنبه، هم‌زمان با روز استقلال این کشور، در قالب «ائتلاف کشورهای متمایل به کمک» گردهم بیایند؛ نشستی که حالا پس از حمله به کریفی‌ریه وزن بیشتری پیدا کرده است. امانوئل مکرون رئیس‌جمهور فرانسه از طریق ارتباط ویدئویی، فریدریش مرتس صدراعظم آلمان و اندی برنام نخست‌وزیر جدید بریتانیا ریاست مشترک این نشست را بر عهده خواهند داشت. بنا بر اطلاعات یک مقام اتحادیه اروپا، حدود ۱۰ رهبر برای شرکت در نشست به کی‌یف خواهند رفت. برای زلنسکی این جلسه فرصتی است تا بار دیگر بحث حمایت از اوکراین را از سطح بیانیه‌های سیاسی به تصمیم‌های عملی منتقل کند. او بلافاصله پس از حمله از متحدان خواست واکنشی جدی‌تر نشان دهند و تأکید کرد فشار بر روسیه باید به اندازه‌ای باشد که محاسبات کرملین را تغییر دهد.

گزارش

لغو ممنوعیت صدور ویزای مهاجرتی آمریکا

یک قاضی فدرال آمریکا با ابطال ممنوعیت صدور ویزای مهاجرتی دولت ترامپ برای اتباع ۷۵ کشور ازجمله ایران، گفت این سیاست «مغایر با قانون» بوده و از حدود اختیارات قانونی مارکو روبیو، وزیر خارجه آمریکا، فراتر رفته است. جنت ای وارگاس، قاضی دادگاه منطقه‌ای فدرال حوزه جنوبی نیویورک، طی حکم ۶۱صفحه‌ای استدلال دولت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا برای اجرای این سیاست را زیر سؤال برد. دولت آمریکا از این سیاست با عنوان «تعلیق» یاد کرده و مدعی شده بود مهاجران کشورهای هدف احتمالا از مزایای عمومی استفاده خواهند کرد و به «بار مالی برای آمریکایی‌ها» تبدیل خواهند شد.
با این حال، خانم وارگاس دریافت که مقامات آمریکایی موظف شده بودند حتی درخواست ویزای مهاجران واجد شرایطی که احتمالا توانایی تأمین هزینه‌های زندگی خود را داشتند نیز رد کنند. این در حالی است که بنا بر قانون بررسی جداگانه و موردی هر پرونده الزامی است و چنین دستورالعملی ناقض قانون است.
بنا بر یک دستورالعمل داخلی وزارت خارجه آمریکا که به‌عنوان مدرک در این پرونده منتشر شده، به مأموران کنسولی دستور داده شده حتی در مواردی که متقاضیان ویزا «مدارک بیشتری ارائه می‌کنند که نشان می‌دهد دلایل رد درخواست به علت احتمال تحمیل هزینه به دولت را برطرف کرده‌اند»، از صدور ویزا خودداری کنند.
این سیاست از ماه ژانویه اجرا شده بود. حکم وارگاس همچنین هرگونه رد درخواست ویزا را که صرفا بر مبنای این سیاست صورت گرفته باشد، لغو می‌کند. انتظار می‌رود با این حکم جدید، هزاران پرونده قدیمی درخواست ویزا مجددا تحت بررسی قرار گیرند.
شش شهروند آمریکایی ازجمله شاکیان این پرونده هستند. آنها می‌گویند ممنوعیت اعمال‌شده از سوی دولت باعث شده است بستگانشان در غنا، جامائیکا، گواتمالا و اتیوپی نتوانند برای سفر به ایالات متحده ویزا دریافت کنند.
پنج متخصص کلمبیایی، ازجمله یک مهندس، یک معمار و یک متخصص غدد از دانشگاه هاروارد نیز در میان شاکیان قرار دارند. آنها اخطاریه‌هایی مبنی بر رد درخواست ویزایشان دریافت کرده بودند که در آنها به سیاست جدید دولت ترامپ استناد شده بود.
دیوان عالی آمریکا در سال ۲۰۱۸ و در نخستین دوره ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، سومین نسخه از فرمان منع سفر او را تأیید کرد. آن فرمان ورود اتباع چند کشور عمدتا مسلمان به ایالات متحده را محدود می‌کرد. با این حال، قاضی وارگاس نوشت که حکم پیشین اختیارات گسترده رئیس‌جمهوری را برای محدودکردن ورود افراد به کشور تأیید کرده بود، نه اختیار او برای جلوگیری از صدور ویزا.

مهرسام جان
کسب رتبه ممتاز در پنج سال متوالی تحصیلی باعث مباهات و افتخارمان شد خدا را سپاس می گوییم که تو را داریم.
خانواده کشور دوست

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان
(سهامی خاص)

شناسه : ۲۲۵۴۵۹۲

فراخوان ارزیابی ساده جهت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای
تقاضای شماره ۴۰۴۰۹۲۵
خرید قطعات یدکی کمپرسور هوای اینگرسولرند واحد تمبی
نوبت دوم

شرکت بهره برداری نفت وگاز مسجدسلیمان در نظر دارد کالای مورد نیاز خود را مطابق جدول زیر بصورت فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) تأمین نماید.
کلیه مراحل برگزاری مناقصه، از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند .

شماره مناقصه	موضوع مناقصه	تعداد اقلام	مدت زمان تحویل کالا	حداقل امتیاز ارزیابی ساده قابل قبول	شماره فراخوان در سامانه ستاد	مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار
۴۰۵۰۰۱۷	خرید قطعات یدکی کمپرسور هوای اینگرسولرند واحد تمبی	۶۸	۹۰ روز	۱	۲۰۰۵۰۹۳۹۸۴۰۰۰۰۲۹	۲٫۲۱۶٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال

کلیه مناقصه گرانی که فعالیت آنها مرتبط با شرح کالای مورد درخواست می باشد می توانند ظرف مدت ۱۴ روز از چاپ آگهی نوبت دوم با مراجعه به سامانه تدارک الکترونیک دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir ، نسبت به چاپ و تکمیل فرمهای شماره ۳ و ۴ شامل تعهد نامه ارائه کالا و خدمات پس از فروش ، اقدام نمایند و می بایست ظرف مدت ۱۴ روز پس از اتمام مهلت اولیه ، نسبت به بارگزاری فرمهای مذکور به همراه مدارک و مستندات تکمیلی مطابق با استانداردهای شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب و بر اساس موارد مندرج در جدول ارزیابی کیفی (برای معاملات کمتر از بیست برابر معاملات متوسط) در سامانه ستاد اقدام نمایند .
• شرط دریافت اسناد مناقصه توسط مناقصه گران کسب حداقل امتیاز ۱ از ۱ در ارزیابی ساده می باشد " دریافت امتیاز مذکور براساس شاخص های اعلام شده در جدول ارزیابی ساده می باشد ."
• اسناد و مدارک مناقصه پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه ، از طریق سامانه ستاد برای مناقصه گران واجد شرایط ارسال خواهد شد .
• ضمناً مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار ۲٫۲۱۶٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال می باشد .
• کلیه مدارک ارزیابی ساده در قالب یک فایل PDF در سامانه ستاد بارگزاری گردد . ضمناً مدارک بصورت دسته بندی شده بارگزاری گردند.
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۵/۳۱ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۰۱
• www.shana.ir http://iets.mporg.ir www.nisoc.ir
آدرس : مسجدسلیمان – باغ ملی میدان شهدای نفت – اداره تدارکات و امور کالا – شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان
کد پستی ۴۱۱۱۳-۶۴۹۱۶ تلفن شرکتی ۲۲۵۳۲-۲۲۵۳۱ تلفکس: ۴۳۲۱۱۹۱۸-۰۶۱
تدارکات و امور کالا
روابط عمومی شرکت بهره برداری نفت و گاز مسجدسلیمان

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران
شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله‌ای
(شماره فراخوان: ۲۰۰۵۰۰۱۱۰۵۰۰۰۱۵۰)
نوبت اول

الف) مشخصات مناقصه
۱ - مناقصه‌گزار
➢ نام : شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران- مدیریت تدارکات و عملیات کالا
➢ نشانی: تهران- خیابان طالقانی- خیابان شهید سپهبد قرنی- شماره ۱۸۸
۲ - موضوع مناقصه: خرید ۶۷ قلم قطعات یدکی توربین زیمنس/تایفون - تقاضای ZPS-0440043-TR/B03
۳ - مبلغ برآورد اولیه : ۳۹۲/۹۹۱/۱۲۵/۰۰۰ ریال
۴ - محل اجرای کار/ تحویل کالا: تهران- جاده قدیم قم- خیابان شهید رجایی- سه‌راه خیرآباد- بلوار اختصاصی گمرک وزارت نفت- انبارهای اداره عملیات کالای شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران
۵ - مدت اجرای کار/ تحویل کالا: ۱۸ ماه
ب) شرایط و گواهینامه‌های الزامی برای شرکت در مناقصه
۱ - روش ارزیابی مالی براساس دستورالعمل ارزیابی مالی و تعیین کمترین قیمت متناسب در مناقصات وزارت نفت به شماره ۱۵۰-۲/۲۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۳۱ می‌باشد.
۲ - به موجب مفاد ماده ۲ آیین‌نامه راهکارهای افزایش ضمانت اجرایی و تقویت حسابرسی مصوب کمیسیون موضوع اصل ۱۳۸ قانون اساسی سال ۱۳۸۸: از انعقاد قرارداد مازاد بر مبلغ ده برابر نصاب معاملات بزرگ با برنده مناقصه مشمول این آیین‌نامه که فاقد صورت‌های مالی حسابرسی شده (توسط سازمان حسابرسی و شرکت‌های حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی کشور) خودداری خواهد شد.
۳ - قیمت‌ها باید متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد.
۴ - درج کد اقتصادی و شناسه ملی برای اشخاص حقوقی در پیشنهاد قیمت مندرج در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) الزامی می‌باشد.
۵ -صرفاً پیشنهاد تولیدکنندگان/سازندگان و تأمین کنندگان داخلی مندرج در فهرست بلند منابع واحد دستگاه مرکزی (AVL وزارت نفت) در زمینه های توربین گازی/ قطعات یدکی توربین/ اقلام ابزار دقیق مورد بررسی قرار گرفته و سایر پیشنهادها قابل پذیرش نبوده و مردود می‌باشد.
۶ -لزوم بارگذاری تصویر کد ثبت‌نام در سامانه جهت کالای مورد تقاضا در پاکت "ب" در سامانه ستاد.
پ) مبلغ و نوع تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار
۱ - مبلغ تضمین: ۱۹/۶۴۹/۵۵۶/۲۵۰ ریال
۲ -نوع تضمین: بارگذاری یک یا ترکیبی از تضمین‌های موضوع ماده ۴ آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی در سامانه ستاد.
➢ واریز وجه نقد به شماره شبا IR ۳۶۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۴۶۸۳۸۱۶۲۸۰۱ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و اخذ رسید واریز وجه از امور مالی مناقصه‌گزار و بارگذاری رسید وجه در سامانه ستاد.
➢ تحویل پاکت اصل تضمین به صورت دربسته با درج مشخصات به دفتر کمیسیون مناقصات مناقصه‌گزار و دریافت رسید (گشایش نشدن پیشنهادها در صورت عدم تحویل پاکت در مهلت ارائه پیشنهادها).
➢ عدم پذیرش ضمانت‌نامه‌های صادره از بانک پاسارگاد و گردشگری.
ت) مهلت دریافت اسناد مناقصه و مهلت، زمان و محل ارائه و گشایش پیشنهادها
۱ - مهلت دریافت اسناد مناقصه: تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۶ از طریق سامانه ستاد.
۲ -مهلت ارائه پیشنهادها (الف، ب و ج): تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۵ از طریق سامانه ستاد.
۳ - زمان و محل گشایش پیشنهادها: در ساعت ۰۹:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۲ از طریق سامانه ستاد و در محل کمیسیون مناقصات مناقصه‌گزار به نشانی: تهران، خیابان شهید سپهبد قرنی، نبش کوچه نوید، شماره ۱۸۸، شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران، طبقه هشتم.
ث) توضیحات
➢ لزوم درج نشانی، تلفن تماس و نمابر محل اقامت مناقصه‌گران در سامانه ستاد برای ارسال دعوتنامه و یا هرگونه اطلاع‌رسانی از جمله مواعد و مهلت‌های مناقصه.
➢ برای کسب اطلاعات بیشتر تماس با تلفن ۶۱۶۳۰۳۶۸ - ۶۱۶۳۰۴۴۰ (آقای قدمی)
www.ioptc.ir www.setadiran.ir www.shana.ir
شناسه آگهی ۲۲۵۷۶۵۶ روابط عمومی